

Un model de reforma que no crea ocupació –diversos ministres ja ho reconeixen- i que, no obstant això, es converteix en una rêmora per a la recuperació de l'activitat econòmica, única condició imprescindible per crear llocs de treball.

CCOO i UGT fem un crida als treballadors, a la societat, a les seves organitzacions més dinàmiques i representatives, per teixir una àmplia xarxa de resposta laboral i ciutadana a la reforma del mercat de treball aprovada pel Govern del Partit Popular.

AVUI hem iniciat un procés intens i sostingut d'informació i mobilització per combatre una reforma pensada i executada al servei d'empresaris i institucions financeres.

CCOO i UGT tenim alternatives. Citam al Govern a què rectifiqui, aprofitant la tramitació de les esmenes, i impulsi el diàleg social per avançar cap a l'ocupació estable i amb drets.

Varen dir que amb ells en el Govern es restabliria la confiança de les institucions internacionals en la nostra economia. Que les reformes estructurals impulsarien l'activitat econòmica i l'ocupació. Però hem caminat en direcció contrària: l'atur no ha deixat de créixer fins a aconseguir xifres dramàtiques; han eliminat drets socials i laborals; han deteriorat els serveis públics; han donat pals de cec en el sistema financer, actuant al dictat dels grans bancs. I el resultat és contundent: creix la desconfiança en l'economia espanyola, augmenta la desocupació i la ciutadania continua perdent drets, entre ells, la defensa dels interessos dels treballadors en un marc de relacions laborals just i equilibrat.

NIT I DIA CONTRA LA REFORMA

El 24 de maig el Govern pretén aprovar al Congrés dels Diputats la reforma laboral

CONCENTRACIONS

- ▶ **NIT del 23 de maig**
Des de les 22.00 h
- ▶ **DIA 24 de maig**
Des de les 12.00 h

PALMA
Delegació de Govern
C/ Constitució, 4

NO inútil
ineficaç
injusta
A LA REFORMA LABORAL

MANIFEST

contra la reforma laboral
aprovada pel Govern

La reforma laboral aprovada pel Govern no servirà per crear ocupació; el seu objectiu és col·locar el mercat de treball al servei dels empresaris i desregular les relacions laborals.

Els ajustos pressupostaris, les retallades socials i les anomenades reformes estructurals estan fracassant.

La crisi dels deutes sobirans s'ha estès i s'ha fet més aguda. Avui la prima de risc del deute públic espanyol és el doble de què hi havia a l'abril del 2010, i ha arribat a ser tres vegades més en els pitjors moments d'inestabilitat financera.

Els objectius de reducció dels dèficits públics tampoc poden complir-se, malgrat les brutals retallades pressupostàries, o precisament per elles.

Els danys d'aquestes polítiques són dramàtics: recessió econòmica en bona part de la UE, més atur, més pobresa, més desigualtat.

Espanya és un dels països europeus que més està patint les conseqüències. Les nostres xifres de desocupació són les pitjors de la UE:

- 5,3 milions de persones en la desocupació (gairebé el 23% de la població activa i el 50% dels joves), i una tendència cap als 6 milions a la fi del 2012.

- CREIX el nombre d'aturats que no percepc cap tipus de prestació per desocupació.

- Més de la quarta part de la població està per sota de l'índex de pobresa, i creix la desigualtat social.

Les polítiques de benestar social i les propostes relacionades amb els serveis públics han estat elements essencials en el procés de construcció europea,

i ara s'han convertit en un escenari de confrontació ideològica entre els qui defensam la importància del paper de l'Estat (com a regulador, supervisor, agent econòmic i proveïdor de serveis socials i de protecció social), i els qui redueixen el seu paper a la mínima expressió i reclamen més mercat.

Entre ells, el Govern espanyol, disposat a sacrificar la bona salut dels serveis públics a fi del sacrosant compliment del dèficit.

Sembla una obvietat, però cal dir-ho: **l'origen de la crisi no està en el mercat laboral ni en el cost de l'Estat de benestar.** La crisi l'ha generat el sector financer especulatiu que ha actuat sense cap tipus d'escrúpol ni control per aconseguir els majors beneficis en el menor temps possible.

Una reforma laboral contra els treballadors i treballadores

És ja un lloc comú entre els ideòlegs liberals, les organitzacions empresarials, les institucions financeres i el Govern recórrer a la "rigidesa estructural" del mercat de treball espanyol, i al cost excessiu de la indemnització per rescissió de contracte, per justificar les reformes laborals. La mateixa rigidesa que fa només uns anys va permetre crear milions d'ocupacions.

Fariem millor a mirar cap a on realment estan els problemes: un teixit productiu feble, sectors produïent d'escàs valor afegit, magra inversió privada en innovació i desenvolupament, predomini de les empreses massa petites, i una cultura empresarial amb aversió al risc i obsessionada pel benefici ràpid.

No s'han articulat reformes per atallar aquests problemes.

La reforma laboral aprovada el passat 10 de febrer en Consell de Ministres conté una transformació radical del mercat de treball.

L'acomiadament serà més fàcil i més barat; legalitza un nou contracte amb acomiadament lliure i gratuït combinat amb més bonificacions; restringeix els drets col·lectius dels treballadors i treballadores, alhora que augmenta el poder discrecional dels empresaris.

Destaquen també les mesures següents:

- La indemnització habitual per acomiadament serà a partir d'ara de 20 dies per any amb un màxim de 12 mensualitats, aplicable a tot l'univers de treballadors del mercat laboral espanyol.

- Se suprimeix la necessitat d'autorització administrativa per realitzar acomiadaments col·lectius, mantenint l'exigència comunitària d'un període de consultes, però sense exigir un acord amb els representants dels treballadors per procedir als acomiadaments.

- S'amplien les prerrogatives de l'empresari per no aplicar el conveni en vigor per distintes causes (inclosa la quantia salarial). El procés indica algunes garanties de participació, tot i que si no s'aconsegueix un acord es permet a l'empresari rescindir el contracte per acomiadament improcedent amb un requisit prou fàcil de complir i de manipular.

- El conveni d'empresa té prevalença sobre qualsevol altre i la inaplicació del conveni pot ser subscripta per l'empresari amb una comissió ad hoc formada per tres treballadors elegits a tal efecte.

- Es regula el règim d'ultractivitat dels convenis col·lectius amb l'objectiu, segons els autors, que les modificacions operades en aquestes matèries responen a l'objectiu de procurar que la negociació col·lectiva "sigui un instrument, i no un obstacle, per adaptar les condicions laborals a les circumstàncies concretes de l'empresa". És a dir, perquè els empresaris puguin fer i desfer al seu antull.

- S'assesta un cop dur al dret del treball, es desvirtua la tutela judicial i es debilita el poder contractual dels sindicats en benefici de l'empresa.

Estam, en definitiva, davant una reforma amb un fort contingut ideològic basat en el reforçament del paper de l'empresari, **sobretot de l'empresari menys emprenedor**, dins un procés d'individualització de la relació laboral, fet que implica una menor cohesió econòmica i social i un camí obert a l'exclusió d'un sector de la població creixent.